

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců
Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně:

[redacted]
sídlem [redacted]
zastoupena advokátkou Mgr. Zuzanou Candigliota
sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo zdravotnictví
sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2019,
č. j. MZDR 34678/2019-2/PRO,

takto:

[redacted], bytem [redacted], [redacted], bytem
[redacted], a [redacted], bytem [redacted]
[redacted], nejsou osobami zúčastněnými na řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 12. 11. 2019, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2019, č. j. MZDR 34678/2019-2/PRO (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru zdravotnictví (dále jen „krajský úřad“), ze dne 26. 6. 2019, č. j. 087660/2019/KUSK, sp. zn. SZ_078809/2015/KUSK. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o udělení, resp. o rozšíření oprávnění k poskytování zdravotních služeb vydaného žalobkyni dne 12. 1. 2015 pod č. j. 170819/2014/KUSK též na ošetrovatelskou péči porodní asistentky spočívající ve vedení fyziologického porodu ve vlastním sociálním prostředí pacientek, a to z důvodu zjevné právní nepřípustnosti žádosti podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „správní řád“).
2. Dne 2. 7. 2020 se přihlásila o práva osoby zúčastněné na řízení [redacted] (dále jen „podporovatelka“). Argumentovala tím, že skutečnost, že žalobkyně nemůže vykonávat práci porodní asistentky, se jí dotklo při porodu druhého dítěte. Žalobkyně jí poskytla (alespoň) profesionální předporodní a poporodní péči, byla jí oporou. Podporovatelka doufá, že tato věc povede k rozhodnutí, že porodní asistentky budou moci na přání ženy legálně asistovat u domácího porodu.
3. Dne 7. 7. 2020 se přihlásila o práva osoby zúčastněné na řízení také [redacted] (dále také jako „podporovatelka“), která své dotčení spatřovala v tom, že během svých předchozích těhotenství využívala služeb žalobkyně, nemohla je však svobodně využít během porodu. V rámci

blížícího se termínu dalšího porodu by přitom ráda měla možnost služeb žalobkyně využít legálně.

4. Dne 16. 7. 2020 se konečně přihlásila o práva osoby zúčastněné na řízení [REDAKCE] (dále také jako „podporovatelka“) s tím, že plánuje třetí těhotenství, avšak necítí se bezpečně v žádné porodnici v České republice pro běžně vytvářený nátlak na nevyžádané úkony, naopak chce využít přítomnosti žalobkyně při porodu, neboť k ní má důvěru. Znemožnění vykonávání služeb žalobkyní ze strany státu potenciálně ohrožuje podporovatelku i její rodičí se dítě, neboť podporovatelka jako nízkoriziková rodička bude vždy volit porod doma, a ohrožuje ji též v právu na volbu místa porodu.
5. Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.
6. Podle § 34 odst. 4 s. ř. s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nespĺňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.
7. Z ustanovení § 34 s. ř. s. plyne, že pro to, aby se určitý subjekt stal osobou zúčastněnou na řízení, musí být splněny dvě podmínky. První podmínka je materiální a splňuje ji ten, kdo je přímo dotčen ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného správního rozhodnutí, resp. nečinností správního orgánu, a dále ten, kdo může být přímo dotčen zrušením správního rozhodnutí soudem či vydáním soudního rozhodnutí podle návrhu, ale není účastníkem řízení, protože nepodal žalobu. Druhá podmínka je formální a splní ji ten, kdo výslovně oznámí, že bude v řízení práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat.
8. Podporovatelky nespĺňují materiální podmínku v podobě přímého dotčení vydáním napadeného rozhodnutí. Přímé a nezprostředkované dotčení ve své právní sféře jakožto podmínka pro získání statusu osoby zúčastněné na řízení totiž není bez dalšího odvozeno od skutečnosti, že vydání či zrušení určitého rozhodnutí by založilo či zachovalo oprávnění k poskytování služeb osobě, vůči níž jsou či hodlají být v postavení zákazníka (odběratele). Napadené rozhodnutí totiž v takové situaci do jejich právní sféry zasahuje pouze zprostředkovaně tím, že subjektu v postavení dodavatele pro nedostatek veřejnoprávního přivolení či registrace znemožňuje legálně požadované služby dodat. Samy podporovatelky však nemají veřejné subjektivní právo na to, aby jiné osobě bylo vydáno povolení k činnosti či aby byla zaregistrována, přičemž dotčení na navazujících právech soukromých (právo svobodné volby dodavatele služeb či místa poskytnutí služby) ani veřejných (právo na ochranu zdraví) jako dotčení zprostředkované na tom nemohou nic změnit. Ostatně právo na ochranu zdraví se nejeví být právem na poskytování libovolné zdravotní služby konkrétní osobou a v konkrétním místě, nýbrž spíše právem na to, aby stát zajistil péči nezbytnou pro ochranu zdraví každého jednotlivce způsobem a formami, při jejichž výběru a nastavení podmínek poskytování v platném zákonodárství stát disponuje širokým uvážením. Přitom následky nevyužití státem zajištěných zdravotních služeb jsou důsledkem tohoto dobrovolného rozhodnutí. Rozhodnutí státu o podobě poskytovaných zdravotních služeb může mít k takovým následkům vztah jen nepřímý a zprostředkovaný, jenž není dostačující pro založení účastenství v řízení. Skutečnost, že podporovatelky chtějí žalobkyni v jejím úsilí podpořit, přitom není z hlediska definice osoby zúčastněné na řízení v § 34 s. ř. s. významná, neboť zmíněný institut není ekvivalentem vedlejšího či dalšího účastenství v občanském soudním řízení (z poslední doby viz např. odst. 15 a 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2020, č. j. 3 As 412/2019-28).
9. V návaznosti na výše popsané závěry proto soud rozhodl podle § 34 odst. 4 s. ř. s. tak, že podporovatelky nejsou osobami zúčastněnými na řízení. K jejím podáním ve věci proto soud nemůže v řízení přihlížet.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. července 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu